16/07/2019

Ο εορτασμός των Αγίων Κηρύκου και Ιουλίττης στη Μητρ. Λέρου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Λέρου, Καλύμνου και Αστυπαλαίας

Σε κλίμα συγκίνησης εορτάσθηκε και φέτος η μνήμη των Αγίων Κηρύκου και Ιουλίττης στην Ιερά Μητρόπολη Λέρου, Καλύμνου και Αστυπαλαίας.

ΣΤΗ ΛΕΡΟ

Στο ομώνυμο γραφικό εξωκλήσι της Λέρου, στη βουνοκορφή του ομώνυμου λόφου (Άγιος Κηρκός) στην περιοχή της Καμάρας, την Κυριακή 14/7 ετελέσθη πανηγυρικός Αρχιερατικός Εσπερινός μετ' Αρτοκλασίας, χοροστατούντος του Σεβ. Μητροπολίτου μας κ. Παϊσίου, συμπαραστατουμένου υπό του εφημερίου της ενορίας π. Μαξίμου Λιβανού και του ιερέως π. Νικολάου Ταχλιαμπούρη.

Μετά το πέρας του εσπερινού ο Μητροπολίτης μοίρασε άρτο στους πιστούς.

Image not found or type unknown

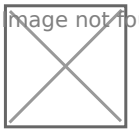

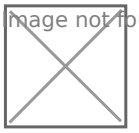

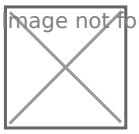

Την επομένη, Δευτέρα 15/7 ετελέσθη Θεία Λειτουργία.

ΣΤΗΝ ΚΑΛΥΜΝΟ

Στο ομώνυμο γραφικό εξωκλήσι της Καλύμνου, της Ενορίας της Αναστάσεως, την Κυριακή 14/7 παραμονή της εορτής, ετελέσθη με λαμπρότητα ο πανηγυρικός Εσπερινός, υπό των ιερέων π. Ιωακείμ Μειμάρη, π. Αγαθαγγέλου Καραφύλη και π. Γεωργίου Χατζηδάκη, παρουσία του νεοεκλεγέντος Δημάρχου κ. Δημήτρη Διακομιχάλη και πλήθος πιστών.

Μετά το πέρας του Εσπερινού μοιράστηκε άρτος στους πιστούς.

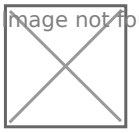

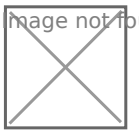

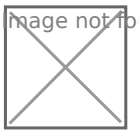

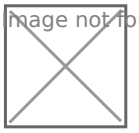

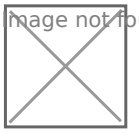

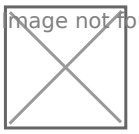

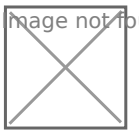

Την επομένη, Δευτέρα 15/7 ετελέσθη Θεία Λειτουργία.

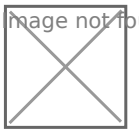

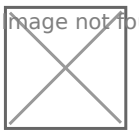

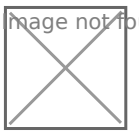

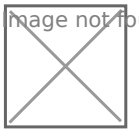

Επιμέλεια: Γεώργιος Ι. Χρυσούλης, Γραμματεύς Ιεράς Μητροπόλεως

Φωτογραφίες: Ι. Θεμέλαρος, Κλ. Μαρτίνος

Βίος καὶ Μαρτύριον τῶν ῾Αγίων Κηρύκου καὶ ᾽Ιουλίττης τῆς μητρὸς αὐτοῦ

Ἡ Ἁγία Ἰουλίττα ἤκμασε κατὰ τοὺς δεινοὺς καὶ τρικυμιώδεις χρόνους τοῦ αὐτοκράτορος Διοκλητιανοῦ (284-305), τοῦ φοβεροῦ αὐτοῦ διώκτου τῶν Χριστιανῶν.

Κατήγετο ἀπὸ τὸ Ἰκόνιον τῆς Λυκαονίας τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ ἦταν μία ἀπὸ τὶς πλέον εὐλαβεῖς καὶ πιστὲς Χριστιανές.

Μετὰ τὸν θάνατο τοῦ συζύγου της, πολὺ νέα, ἀφιερώθηκε στὴν ἀνατροφὴ τοῦ βρέφους της, τὸ ὁποῖον ἐβάπτισε μὲ τὸ ὄνομα Κήρυκος.

Μέχρι δὲ τὴν ἡλικία τῶν τριῶν ἐτῶν τοῦ ἐδίδασκε μὲ περισσὴ φροντίδα καὶ ἐπιμέλεια, ἰδίως ὅμως μὲ τὸ παράδειγμά της, τὴν πίστη καὶ τὴν ἀγάπη πρὸς τὸν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό, ἡ ὁποία ἐκδηλώνεται μὲ τὴν προσευχή, τὴν ἁγία καὶ ἐνάρετη ζωή, τὴν συμμετοχὴ στὰ Ἅγια Μυστήρια καὶ τὴν ὁμολογία τοῦ Ἁγίου Ὀνόματός Του.

Ὅταν τὰ θύματα τοῦ διωγμοῦ κατὰ τῶν Χριστιανῶν πολλαπλασιάσθηκαν, ἡ Ἁγία Ἰουλίττα πῆρε τὸν μικρὸ καὶ πολυαγαπημένο της Κήρυκο καὶ κατέφυγε στὴν Σελεύκεια τῆς Κιλικίας. Ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ ἡ φλόγα τοῦ διωγμοῦ ἐμαίνετο...

Ἔτσι ἡ Ἁγία κατέφυγε στὴν Ταρσό, τὴν γενέτειρα τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου τῶν ἐθνῶν Παύλου. Ἐκεῖ ὁ ἡγεμόνας τῆς πόλεως, ὀνόματι Ἀλέξανδρος, ἄνθρωπος ἄγριος καὶ θηριώδης, ἔμαθε γιὰ τὴν Ἁγία καὶ τὴν ἐκάλεσε σὲ ἀπολογία.

Βλέποντας τὴν στοργή, ποὺ ἔτρεφε πρὸς τὸν μικρὸ χαριτωμένο ἄγγελό της, τὸν Κήρυκο, προσεπάθησε νὰ νικήσει τὴν Πίστη της μὲ τὴν ἀπειλὴ τοῦ θανάτου αὐτῆς καὶ τοῦ τέκνου της.

Ὅμως ἡ Ἁγία παρέμεινε σταθερὴ καὶ ἀπτόητη καὶ ἦταν ἕτοιμη νὰ προσφερθῆ θυσία ζῶσα καὶ ἄμωμος, μαζὶ μὲ τὸν μικρόν υἱόν της, παρὰ νὰ ἀρνηθῆ τὴν εὐσέβεια.

Τότε ὁ ἡγεμόνας ἅρπαξε μὲ θυμὸ ἀπὸ τὶς μητρικὲς ἀγκάλες τὸν μικρὸ Κήρυκο καὶ ἄρχισε νὰ τὸν καλοπιάνει, νὰ τὸν θωπεύει καὶ νὰ τὸν ἀσπάζεται, γιὰ νὰ κάμψει τὴν μητέρα καὶ νὰ τὸν ἑλκύσει μὲ τὸ μέρος του.

Ὅμως, ὁ Κύριός μας, ὁ σοφίζων καὶ φωτίζων τὰ νήπια, ἔδωσε διὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος «στόμα καὶ σοφίαν» (Λουκ. κα΄ 15) στὸν μικρὸ στὴν ἡλικία καὶ μέγα στὴν ὁμολογία Κήρυκο. Τὸ θεοφώτιστο νήπιο ἄρχισε νὰ ἐπικαλῆται μὲ φωνὴ ὑποψελλίζουσα τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ καὶ νὰ φωνάζει: «Εἶμαι Χριστιανός! Ἄφησέ με νὰ πάω στὴν μητέρα μου»! Μάλιστα, γιὰ νὰ ξεφύγει ἀπὸ τὸν τύραννο, ἄρχισε νὰ τὸν κτυπᾶ καὶ νὰ τὸν κλωτσᾶ στὴν κοιλιά, λέγοντας καθαρὰ καὶ ἐπίμονα: «Ἐγὼ τὸν Χριστὸν ἀγαπῶ»!

Ὁ ἡγεμόνας Ἀλέξανδρος, μὴ ὑποφέροντας τὰ κτυπήματα τοῦ μικροῦ Κηρύκου καὶ ἰδίως τὴν ἧττα καὶ τὸ ὄνειδος ἀπὸ τὴν ὁμολογία του, ἐξεμάνη καὶ μὲ ἀγριότητα καὶ ἀπανθρωπία ἔρριψε τὸ νήπιο ἀπὸ τὶς σκάλες τοῦ κριτηρίου, λακτίζοντάς το μὲ δύναμη. Τὸ δὲ μακάριο νήπιο κτυπήθηκε στὴν κεφαλὴ θανάσιμα καὶ παρέδωσε στὸν Δεσπότη Χριστὸ τὴν ἁγία καὶ ἀθῶα ψυχούλα Του. Ἔτσι ἀξιώθηκε νὰ λάβη ἐνδόξως τὸν στέφανο τῆς ὁμολογίας καὶ ἀθλήσεως.

Στὸ θέαμα αὐτό, ἡ τρισμακαρία μητέρα τοῦ παιδομάρτυρος, νικήσασα τὴν φύσι μὲ τὴν Πίστι στὸν Χριστὸ καὶ χαίρουσα καὶ εὐχαριστοῦσα τὸν Θεό, εἶπε στὸν τύραννο: «Ὅπως συνέτριψες τὴν κεφαλὴ τοῦ τέκνου μου, ἔτσι θὰ συντριβῆ, σκληρὲ καὶ κακοῦργε ἄρχοντα, ἡ ψευδοθρησκεία σου».

Ἡ μητρομάρτυς Ἁγία Ἰουλίττα, ἀφοῦ δοκιμάσθηκε μὲ φρικτὰ κολαστήρια καὶ δὲν ἀρνήθηκε τὸν γλυκύτατό μας Ἰησοῦ, τέλος ἀποκεφαλίσθηκε τὸ ἔτος 304 καὶ ἔλαβε τὸν στέφανο τοῦ Μαρτυρίου, γιὰ νὰ συναγάλλεται μὲ τὸν τριετῆ ἀμνό της Ἅγιο Κήρυκο καὶ νὰ δοξάζωνται μαζὶ στοὺς οὐρανοὺς ἀπὸ τοὺς Ἀγγέλους καὶ στὴν γῆ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους.

Ἡ Ἁγία μας Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία τελεῖ τὴν μνήμη τους τὴν 15η Ἰουλίου.